

Hình dạng các loại Ngân hà. Mỗi Ngân hà có hàng tỷ Thái dương hệ. Trong vũ trụ có hàng tỷ Ngân hà như vậy.

vì xã hội dân chủ bắt buộc mọi thành viên phải hiểu rằng anh khác tôi nhưng tôi và anh ngang nhau. Hoàn cảnh này rất khác với sinh hoạt của chúng ta nơi quê cũ. Ở cổ hương có khi chúng ta đập thùng thiết cả ngày, mở cải lương lớn tiếng từ 5 giờ sáng mà không đếm xỉa chi tới hàng xóm vì hàng xóm họ cũng chẳng kiêng gì ta và cũng làm y như vậy. Khắp nơi ồn ào huyên náo, xe cộ chạy loạn cào cào. Tài sản nhà ruộng thì khi còn khi mất vô chừng. Có khi nhà ruộng do người mình tin tưởng giữ luôn không trả, có khi bị nhà nước lấy ngang, có khi chính ta vì hoàn cảnh cũng mướn nhà mướn đất của anh Ba anh Bảy rồi lâu dần thành của mình luôn. Ở xứ ‘tự do’ ta không thể làm chuyện đó.

Hãy nhìn vào cơ thể chúng ta. Lá gan khi bị cắt bỏ một phần nó có thể mọc trở lại dễ dàng. Nhưng tại sao khi chạm vào một bộ phận khác lá gan biết rằng nên ngừng lại? Tại sao trái tim chỉ lớn chừng đó mà thôi? Đó là luật sinh học là khi các bộ phận tế bào chạm nhau thì ngừng lại (contact inhibition). Bệnh ung thư là tình trạng ngược lại, ở tình trạng

này mọi tế bào mọc loạn lên. Phải cần 3 tỉ năm những vi sinh thủy tổ của chúng ta mới học cách sống chung hòa bình để tiến hóa xa hơn. Giai đoạn này quan trọng và hân hữu hơn là sự xuất hiện của sự sống vì tình trạng đoàn kết lại cần có sự nhuộm nhịn lẫn nhau. Kết quả là sự sinh sôi của nhiều động vật lớn, nhỏ đủ mọi hình dạng, trong quá trình đó có sự xuất hiện của những con khủng long mà bước chân đã một thời làm rung rinh mặt đất vẫn tiếp tục gợi óc tò mò của chúng ta mãi đến ngày nay.

Đến đây chúng ta biết rằng cái ‘ta’ hay là ‘ngã, chấp ngã’ nói theo tiếng nhà Phật, là một sự kết hợp của vô số những sinh vật xưa kia sống riêng biệt. Cũng như nước có thể xuất hiện ở thể đặc như băng, thể lỏng, thể tuyết, thể khói sương nhưng cũng đều là nước. Chúng sanh cũng xuất hiện ở trăm hình vạn trạng, mặt mũi ngắn dài, có giống có lông, có giống có đuôi, giống sống dưới nước, giống bay trên trời. Cái tướng thì khác đó nhưng có cùng nguồn cội ở một quá khứ xa xăm. Cái ta và người quả thật là ‘không’, danh từ nhà Phật chỉ sự